

Pélé Yoets

Ma'asser - Mem

ידוע מעלת המעשר כי רבה עד שאמרו (תענית ט, א), שבכל דבר אסור לנסות את ה', חוץ מן המעשר, שנאמר (מלאכי ג י) הביאו את המעשר אל בית האוצר ובחנוני נא בזאת אם לא אפתח לכם ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די עד שיבלו שפתותיכם מלומר די. וגדולה מזאת אמרו במדרש רבה (שמות פי מ"א) על פסוק לך ה' הצדקה ולנו בשת הפנים (דניאל ט ז). אמר רבי נחמיה, אפלו בשעה שאנו עושים את הצדקה, מביטים אנו מעשים שלנו ויש לנו בשת פנים. אין לנו שעה שאנו באים בזרוע אלא בשעה שאנו מוציאים מעשרותינו. דכתיב (דברים כו טו) השקיפה ממעון קדשך מן

השמים. עד כאן. והוא דבר פלא. ומתוך השכר נמצינו למדים כמה נחת רוח עושה ליוצרנו, עד שמשלם שכר טוב, ולכן ראוי להתחזק לקיים את זאת לשם שמים לעשות נחת רוח ליוצרנו, וסוך הכבוד לבוא. ואשריהם ישראל, יש מפזר יותר מן המעשר בהוצאות מצוה, אבל נראה שמעלת המעשר להוציאו על פי החשבון, ומצוה גוררת מצוה, שבהפרישו המעשר מדי שנה בשנה ומניחו בכיס בפני עצמו, יקל בעיניו להוציא הוצאות מצוה בעין יפה:

ובוא וראה סמיות עינים שגורם לנו היצר הרע, שהרי אדם נותן מעות ברבית כדי להרויח, ומה גם במקום בטוח, אף שלפי האמת אין בטחון בבן אדם שאין לו תשועה, כי אלקים שופט, זה ישפיל וזה ירים. אף אם כביר מצאה ידו, ברצות אל התעיף

A la découverte du Beth Hamikdash

Un livre référence sur le Temple de Jérusalem. Une centaine d'illustrations et une description encyclopédique du Beth Hamikdash et de son histoire.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions

עינינו בו ואיננו, כידוע, ואין איש שילוח לה' ברבית, אף שהכל יודעים שהוא בטוח, ודאי, בלי שום ספק, כי לא איש אל ויכזב. ובהוצאת שאר מצוות יש מקום ליצר הרע לפתות באשר שכר מצוות בהאי עלמא ליכא אף שאוכל פרות גם כאן, והכל מתשרי עד תשרי חוץ מתשרי"י [תורה, שבת, ראש חדש, יום טוב], ואם מוסיף מוסיפין לו, כידוע מאמר רבותינו זכרונם לברכה (ביצה טז, א ויק"ר ל א), אבל כל כך גבר עלינו יצרנו הרע, עד שמפתנו גם כן שלא להפריש מעשר, אף שהשכר בעין על ידי צדקתו הון ועשר בביתו. ואף שבלאו הכי נותן כדי מעשר ואין זה אלא עצלות מלבוא חשבון. ועכוב היצר הרע כדי שלא יעשה נחת רוח ליוצרו ויאבד טובה הרבה:

ויש אשר בשמעו בדברים האלה מה המצוה הזאת ומהו מתן שכרה תאווה נפשו לעשותה, אבל דא עקא לה להפריש מן הקרן תחלה. ואם חננו ה, עשר, צריך להפריש הרבה בבת אחת. ועינו של אדם צרה, ומתוך כך מונע עצמו. ומי שהוא מחשב שכר מצוה כנגד הפסדה, לא ישוב מפני כל. ועל כל פנים אני אומר, שאם לא יוכל לכף את יצרו להפריש על הקרן, לא ימנע מלהפריש מיום אשר נתן אל לבו לעשות זאת על כל מה שהוא מרויח, וכל הבא לידו משם ואילך אפלו מציאה או צדקה או מתנה, כסף ושוה כסף. ואם אינו עושה כלה, על כל פנים עבד, ומהני להניח ברכה אל ביתו ובכל משלח ידו. ומאן דדחיקא לה שעתא, כבר כתבו הפוסקים שיש לו על מי לסמך להוציא ממעות מעשר למזון בניו שהם יותר משש שנים (עי' יו"ד סי' רנ"א ו"ג ובאחרונים ובפ"ת סי' רמ"ט סק"ב), רק שיבוא חשבון הדק היטב:

והרוצה לקיים את זאת וכזאת ידרש מעל ספר, או מפי סופרים כדת מה לעשות כן יעשה, אז יצליח את דרכיו ואז ישכיל. ומהיות טוב בענין זה וכזה, כזה יתנהג, שבהתחילו לעשות

A la découverte du Beth Hamikdash

Un livre référence sur le Temple de Jérusalem. Une centaine d'illustrations et une description encyclopédique du Beth Hamikdash et de son histoire.

וללכת בדרך טובים, יברר שיחותיו שיהיה בלי נדר ובלי
קבלה, ואפלו הכי ככל היוצא מפיו יעשה, ולא ישוב אף אם
הדבר עליו קשה, וערבה לה' כקרבת אשה, ויצו אתו את הברכה
בכל אשר הוא עושה:

A la découverte du Beth Hamikdash

Un livre référence sur le Temple de Jérusalem. Une centaine d'illustrations et une description encyclopédique du Beth Hamikdash et de son histoire.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions